

MENETTELYTAPAOHJE LUTHER-SÄÄTIÖN PIIRISSÄ KASTETTUJEN LASTEN LIITTÄMISEKSI KIRKON YHTEYTEEN

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon jäsenten lapsia on kastettu Luther-säätiön piirissä. Osalla säätiön työntekijöistä ei ole pappisoikeuksia meidän kirkossamme. He eivät voi kastaa kirkon jäsenyyteen ja hengelliseen yhteyteen, ja siksi heidän toimintansa on ongelmallista lapsen ja hänen vanhempiensa sekä seurakunnan kannalta.

Edellä mainittujen henkilöiden menettely on ristiriidassa luterilaisen kirkon tunnustuksen ja järjestyksen kanssa. Raamatun, kirkkojen yhteisen perinteen ja luterilaisen tunnustuksen mukaan kasteen yksi merkitys on se, että kaste liittää kirkon yhteyteen ja paikallisseurakunnan jäseneksi (1. Kor. 12:13; Ap. t. 2:41; Iso Katekismus 4,2; Augsburgin tunnustuksen puolustus 5,20-21; 7,10-11). Tästä syystä kirkkojärjestyksessä säädetään, että kirkon jäseneksi tullaan kasteessa (KJ 1:3). Luther-säätiön Ruotsissa vihittyjen henkilöiden toimittama kaste on kirkkolainsäädännön vastainen (KL 1:3; KJ 1:3; KL 3:2; KL 5:1; KJ 5:8; KJ 2:13; KS 86).

On tärkeää, että näin kastettu lapsi ei jää kirkon jäsenyyden ja hengellisen yhteyden ulkopuolelle. Sen johdosta piispainkokous on kirkkolain 2 luvun 3 §:n ja 21 luvun 2 §:n nojalla antanut seuraavan menettelytapaohjeen:

Päätöksen kirkkoon liittamisestä tekee kirkkoherra (KJ 1:3,3). Kirkkoon liittäminen edellyttää vanhempien pyyntöä. Kun vanhemmat pyytävät lapsensa liittämistä kirkon jäseneksi, kirkkoherra selvittää, onko kaste toimitettu vettä käyttäen Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.

Kirkkoherran tehtävä on selvittää vanhemmille kirkkoon liittämistä koskevan pyynnön merkitys: se tarkoittaa, että vanhemmat tahtovat lapsensa kasvavan Suomen evankelis-luterilaisen kirkon jäsenenä ja sen hengellisessä yhteydessä.

Jos kirkkoon liittämisen edellytykset täyttyvät, kastettu lapsi liitetään kirkon jäseneksi kirkollisessa toimituksessa käyttämällä Kirkon yhteyteen ottamisen kaavaa seuraavasti soveltaen:

1. Johdantosanat ja puhe sovitetaan tilanteen mukaisiksi.
2. Uskontunnustusta edeltävä kysymys osoitetaan lapsen sijasta vanhemmille tai lapsen uskonnollisesta asemasta päättävälle huoltajille.
3. Uskontunnustusta seuraava kirkon yhteyteen otettavan puhuttelu jätetään pois.

Jos kirkkoherra ei suostu kirkkoon liittymistä koskevaan pyyntöön, hänen on saatettava asia kirkkoneuvoston tai seurakuntaneuvoston ratkaistavaksi (KJ 1:3).

Kuopiossa 10. päivänä syyskuuta 2008

Arkkipiispa

Jukka Paarma

Piispainkokouksen sihteeri

Jari Jolkkonen